

FOC I LLOC

Per una nova governança (I)

DELFI

ROCA

Aquest és un protocol de bones maneres per a polítics i institucions envers la societat civil activa. El que X-Net vol explicar amb aquesta sèrie és que no podrem sortir de la catastròfica i inhumana situació en què ens trobem si no es reforma el sistema de partits. Volem explicar com hauríem de fer-ho i donar eines amb les quals exigir-ho als mateixos partits. Hem consentit incompetència per sobre de les nostres possibilitats i ja no ens podem permetre que tot continuï igual.

La legislació i les polítiques institucionals són –llevat de comptades excepcions– la cristallització de lluites de la societat civil organitzada. El vot a les dones, la fi de l'esclavitud, la jornada de 8 hores... res d'això es té perquè un matí un legislador, un polític o un partit es despertés dient “vinga, va, donem el vot a les dones”. Totes són doloroses conquestes, fruits d'anys de lluita de la societat civil organitzada, és a dir, de persones afectades juntament amb persones expertes o empàtiques que es van unir per solucionar un problema. La política institucional no és, doncs, avantguarda de res; sempre arriba endarrerida. De les institucions només podem esperar que entenguin aviat el futur que ja marca la societat civil activa perquè els danys produïts per la seva lentitud siguin els mínims. Si més no, en el moment actual, els partits i institucions són en gran manera part del problema, no de la solució. La societat civil activa, des del seu contacte amb les necessitats quotidianes, és la que marca el camí. I l'esforç és colossal.

Primer, ha d'aconseguir canviar la narrativa entorn d'un problema: tenir esclaus, considerar les dones com a simples apèndixs o obligar a treballar fins a rebenotar a qui no té, han estat i són coses considerades absolutament normals fins que els qui les pateixen, i qui és capaç de tenir sentit crític i empatia, no aconsegueixen que siguin vistes a la fi com a aberracions cada vegada per més persones.

Segon, un cop assolida l'hegemonia narrativa, són cooptats per un partit o tendència política, de vegades per ideals sincers, altres –la majoria– perquè en aquesta hegemonia narrativa els partits veuen una possibilitat de rèdit per mantenir o disputar el poder. Per això mai hem d'oblidar que el que estan abraçant és una narrativa, un discurs, i que el seu interès en primer lloc és l'hegemonia, no les solucions.